Rahvarinde loomise küsimus tekkis teatavasti pärast 1937. a. sügisel toimunud Isamaaliidu kongressi. Keskjuhatuse kujundamisel märkis peamin. K. Eenpalu rahvarinde ülesannete kohta järgmist:

„RR lähemaks ülesandeks on uue põhiseaduse tutvustamine ja kaasaaitamine valimiste läbiviimiseks. Valimistega ei ole rahvarinde ülesanne veel lõpul: peame ära hoidma, et meie esimesel parlamendil ei tekiks vastuolu riigihoidjaga, selle ainukese peavastutajaga. Niisugusel korral meie lükkaksime ainult edasi põhiseaduse lõpliku jõustumise. Meie ülesandeks on saada uues parlamendis otsustavat enamust."

Rahvarinde keskuse kujundamisele järgnes rinde organiseerimine ülemaaliselt. Ettenähtud tähtajaks seati 80 valimisringkonnas üles ja esitati valim. peakomiteele kokku 214 kandidaati. 40 ringkonnas esitati 1—2, 21 ringkonnas — 3, 17 ringkonnas — 4 ja kahes ringkonnas isegi 5 kandidaati. Kuna esitamiskirjades leidus vormilisi vigu, siis tühistas valim. peakomitee 16 esitamiskirja. Nende esindajaist esitasid 14 kaebused riigikohtule, kes rahuldas 9 kaebust, tühistades seega valim. peakomitee otsuseid sedavõrra.

Veebruari algul avaldas riigihoidja K. Päts oma sõna Riigivolikogu valimisteks, milles ütles, et eelseisvail valimistel ei ole aeg erakondlikult välja astuda.

„Estonias" korraldatud koosolekul rõhutas peaminister K. Eenpalu, et rahvarinne ei kavatse esineda ega saa ka tulevikus esinema parteina. „Meie oleme kutsutud rakendama meie maal demokraatlikku, rahvavalitsuslikku korda — distsiplineeritud demokraatiat. Minu hüüdsõnaks on: igaühele vaba töö ja tegevus, kuid minu hüüdsõnaks on ka — juhtida ja korraldada vabadust, mis kasuks Eesti üldsusele," tähendas peaminister.

Samal ajal ütles ülemjuhataja kindral J. Laidoner Tartus kõneldes: „Meie ei lähe välja tagurlusele, vaid tahame, et Eestis maksaks riigikord, kus kõik võimud oleksid tasakaalustatud." Selsamal koosolekul Tartus rõhutas prof. J. Uluots vajadust demokraatliku valitsemiskorra huvi-

Eesti kroonika 1938, lk. 28